

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosó ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnoś je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

Šerbske njedźelske łopjeno.

W Budyschinje, 1. februara 1925.

Čižbcz a naklad Šmolerjez knihčičskčjetnje a knihacnje šap. družst. i wobm. ruł. w Budyschinje.

Wulhadža łóđu šobotu a plačži na měřaz 15 šlotych pjenjeřłow.

4. njedźela po 3. kralach

Math. 8, 23—27.

Zyly čzař po tšjoch kralach, kiž lětka i tutej njedźelu ke kónzei dže, čže nam w njedźelskich šćenjach bójšku krařnosć našeho šnjesa šjewicž abo, kaž móžemy tež prajicž, jeho profecziški hamt nam psched woczi stajicž, kaž potom šwj. póštny čzař jeho wyschšchiměšcniški hamt a napořledł jutrowny a šwjatłowny čzař jeho kralowski hamt. Profeta pak dyrbješke šo jako tajki psches přědowanje Božeho šłowa, šwjate šhodjenje a džitny wupořasacž. W šwjatnych šćenjach přjedawšich njedželow po tšjoch kralach šmy widželi, kał je Ješuž šwoju bójšku krařnosć šjewil w templu šedžo mjes wučerjemi, na kwapu w Šana se šwojim přěnim džitwom a po přědowanju na horje je šahojenjom wschelačich šhornych. W džentnišchim šćenju šnjes šwoju bójšku krařnosć na morju šjewi. Krařnišcho a šjawnišcho drje ju njemóžesche pořasacž. Wšchało ludžo, kiž šu šwědkojo tuteho džitwa, pořni špodžitwanja praja: „Šajki je to muž, šo šu wětry a morjo jemu pořluščne?“ Wly tał šo pořšecž njetrjebamy. Wly wěmy: wón je jenicžki narodženy Šsyn Boži, psches kotrehož šu wschitke wězy ščinjene, kotremuž je data wschitka móž w njebjěbach a na šemi, kiž ma tehodla tež móž, hovorjazemu wichorej pschifasacž, šo woněmi a šchumjazym žołmam, šo šo lěhaju. Ow, šo bhčmy my, hdyž Bože njewjedra šo wysche našeje šłowy šbėhaju a nař bojošcž a štroženja šapschimaja, šłowu šhroble pořbėhnyli a se špěwarjom prajili: „Bóh je našcha nadžija a šhłnosć, ta pomož w tych wulčich nusch, kotrež nař šu šapschijale. Tehodla šo njebojimy, hdy bh runje šo šemja pořwóčila a hory šo šřjedža do morja pořurite.“ (Šř. 46.) Nařch šnjes

pořhli nam psches rošpominanje našeho šwj. šćenja wěru, šo bhčnty trošcłt a nadžiju w nusch špřtowanja a w šnjercži wobšłowali.

Ješužowa bójška krařnosć we łóžicžy na jěšoru.
Wly widžimy jeho bójški měr, bójšku miłosć,
bójšku pomož.

1. „Wón šupi do łóđe a jeho wučžomnižy džěchu ša nim.“
Běšche wječor pořy pořneho dnja. Šnjes běšche přědowanje na horje džeržal, wuřadneho šahojil, wotročila hejtmana še Šapernauma a Běrowu pschichodnu macž wušrowil a wjele druhim šhorym pořhal. Wón běšche špróžny a džyšche šo čžišččezizny luda šrinycž. Tehodla do łóđe šupi, šo bh šo na tamny brjóh jěšora pschewješ. Łóđž běšche kaž łóđa druga a tola pschi tutej jěšbe wušnamna, pschetož wona parlu njebjěšow a šemju nješesche, Ješom Šhryšta, Božeho a čłowškeho šyna, wumožniła šwěta, šbóžnyšččinjerja šhubjenych hřěšcnišow, pschewodženeho wot wučžobnišow. Tehodla je tež tuta łóđicžla wot štarodawna wobras ššesčizjaniškeje žřřkwoje a pschirunanje čłowješkeho žiwjenja bhla. Łóđž šluži š temu, šo wot jeneho brjóha š druhemu brjóhej abo krajei šo pschewješemy. Tał dyrbi žřřkej nař wot tuteho do tamneho žiwjenja wješcž. Wly wschitzy we łóđicžy našeho žiwjenja psches morjo čzařa š wěčnosći jěšdžimy. Wle jich jara wjele je, kiž na wotřřnjeny kónž nje-myšla. Woni łóđž šwojeho žiwjenja se šemšimi žadošcžemi a štarošcžemi wobčezuju, šo šo dadža pschi šwojei jěšbe wot wichora šwětnje myšle, žadošcže wocžow, žadošcže čžela a hordošcže žiwjenja, wot wichora špřtowanja a nusch wot praweho pořča wotwješcž a š wotřřnjenu kónzei njedžpřija. Šał je

f tobu? Je kódz twojeho žiwjenja na prawym puczu? Jenož jemu poroki činija: „Mischtrje, njestarajš ty šo wo to, so my schiōž we wěrje wostanje a ju w žiwjenju wopokasuje, doprědka a f šbōžnemu kónzej pschiūdže. Bjes wichorow paž njewotendže. Tam we kódzi na Genezaretškim jěsoru běšche Jesuž spróžny wot wohčežnosće a džěla dnja wužnył a wón tež dale spasche, „jako kulke njewjedro šo šběže na morju, tač, so ta kódz je žołmami bē pschilrnta“. Šo Jesuž tam spasche, je nam f dopokasnom, šo Boži Šsyn wěrny cžłowjeť bē, we wschitkim nam runy, ale bjes hrēcha. Wón je tón muž, wo kotrymž pižane steji: „Wón wu- prósni šo šam a wša wotročkowny schtalt na šo, bē podobny cžłowjeťam a na wschnju jako cžłowjeť namatany.“ Ale tola bēšche kral, tón wěčny Šsyn Boži a runje tuta jěšba dyrhjesche jeho w jeho bōjškej kražnosći šjewicž. Šak je móžno, šo móže cžłowjeť pschi tajkim howrjazym njewjedrje we kódzi spacž? Šo njebēšche jenož naturiske španje. Jeho španje tudy bēšche bōjški mēr. Wón šo f knjesom nad šwětom a nad wichorami a žoł- mami morja cžujesche. Šswoju bōjšku kražnosć še šwojim mērom šjewi. A to dyrbi pschi pohladanju na jeho žyrkej a na kódz našeho žiwjenja w cžafach cžěšnosćow a domapytanjow našch trošcht byčž. Šakž bēchu wučobnizy wěšče mērneje jěšby psches cžichi jěšor šo nadžijeli, tač my lohko mēnimy: hdyž šmy Jesuša do našcheje kódze žiwjenja f wješkownym dowěrjenjom pschi- jeli, tuž dyrbi kóžda tysčnosć nam f pucža hicž. Ale nawopak husto je. Wěrjazy šchesczenjo husto wjele bóle wichorojtu jěšbu maja, hač džěczi šwěta, kiž šebi šami šwój pucž psches žiwjenje pytoju. Na tym šo wěrjazy šchescžan špodžiwacž njedyrbi. Wučobniť njeje psches šwojeho mischtra. Šdyž je našchemu Šnjesej woda štyšnosće psches dušchu šchta, šo w šwojim štyštu na šchizju šo f Bohu wolasche; tač šmēmny my woczakowacž, šo budža wichory a žołmy naš pschepuschčicž. „Na šwěče macže wy cžěšnosć“, praji f tym šwojim. Niž tudy, hačle tam je šbōž- ny pschistaw, hdyž je nam wěčny mēr šlubit. Šo pač ma wěrjazy šchescžan psched džěšcžom šwěta, kotrež je na šwoju móž pokajane a tehodla bjes trošchta, nadžije a šepjery, doprědka, šo ma teho pschi šebi, kotremuž dyrbja tež hiščeže dženkā wětry a morjo pošlusčne byčž. Wón njespi a njedrēma, tež hdyž šo tač šda, hdyž šwoje woblicžo potaji a my móž trošchta modlitny a Božeho šłowa nječujemy, ale mēnimy, šo šmy wot Boha wopuschčženi. W tajkich cžafach rēka: niž šadwēlowacž, ale dale wēricž, dale šo modlicž a pschi Božim šłowje wostacž. Wěra tola w tym njeiwobsteji, šo Božu pomoz widžimy a jeho hnadnu bliskosć cžujemy. Šo žana wěra wjazy njeby była. Wēricž rēka wjele bóle, na Božu pomoz šo špuschčžecž, hdyž tež nicžo wo njej njeiwidžimy, cžiči byčž Šnjesej a šwoju nadžiju na jeho šta- jecž. Nawukimy to f bōjškeho mēra Jesužoweho we kóžicžy, w kotrež šwoju bōjšku kražnosć šjewi. Šu pač tam tež šjewi we šwojej bōjškej mišosći.

2. „Wučobnizy pschistupiwšchi f njemu, wubudžichu jeho a džachu: Šnjese, pomhaj nam, my kónž wosmjemy.“ Šak wjele kóžow lēto wot lēta je wschēm, schtož w nich je, šo ponuri. Šich licžba je wulka. Šlubina morja je tež wulka Boža rola. Šswjate pižmo tež praji, šo budže na wulkim pošlednim dnju tež morjo šwojich morwých šašo dacž. Šak wulke a šylne móža tež wichory na morju byčž a tač žalōžne štrōženja a štyški psched šnjerežu w šlubinach šo šchumjazeho morja. Wschelle powēdanja kóžni- low wo tym šwēdčža a wschelake wobraš nam tajke strachi psched woczi štajeja. Šanne njewjedro na Genezaretškim jěsoru je wšebje štrasčne było. Šo f teho widžimy, šo wučobnizy, šamo Pētr, Šakub a Šan, kiž bēchu rybazy wot pomokanja, kiž tutón jěšor šnajachu a kiž bēchu tola kručzi mužojo, niž bojašlwi ludžo, šo štrōžichu a tač štyšnje wolachu: „Šnjese, pomhaj nam, my kónž wosmjemy.“ Šaj, šaž šwj. šcženit Markus powēda,

jemu poroki činija: „Mischtrje, njestarajš ty šo wo to, šo my kónž wosmjemy?“ Šich wěra njeby tač mała a šłaba była, hdy njeby Jesuž špał, ale by jene pošylnjaze šłowo f nim prajiť. Šo je najcžěšče špytowanje ša Bože džěczi, hdyž šo w nusy f Bohu wolaju a wón po šdacžu jich nješlyšchi, ale f pomozu šo dliji, hdyž wo trošcht prošča, ale wutroba bywa pschego nje- mērnisha. Wschako my tež šami je šwojeho šhonjenja wēmny, tač bojosć a štrōženje naš šapschinnje, hdyž njewjedro wšche našcheje šłowy šo hromadu cžehnje. Ale móžachu wučobnizy šo wopradowže bojecž, šo budže kódz f jich mischtrom a Šnjesom šo ponuricž? Šdže bēšche jich wěra? Šich bojosć tola pschi- cžinu w tym njemējesche, šo budže štrach tajki wulki, ale w tym, šo budže jich wěra tajka mała. Wschetož wjetšcha hač pomozniť nusa nihdy njeje. „My kónž wosmjemy“, tač praji. Šaj, móž našcha dohycž njemōže, my šmy f njej jara šłabi. Njebēchu woni widželi, tač bēšche jich Šnjēs žylicžki džēť wot ranja hačž do wječžora wjele džiwowo cžiniť? Ale to je našche waschntje: hdyž šmy tež džěšacž krocž Božu hnadu a pomoz šhonili — w bliž- šchej nusy šmy tola šašo małowēriwi. Wōtre šłowo šwarjenja bēchu wučobnizy šebi šašlužili, ale nē, Šnjēs jim jenož praji: „Šchto šo tač jara bojicže, wy małowēriwi?“ Šo je bōjška mi- šosć. Wěru wučobnizy hiščeže mējachu, hewak šo f proštwu wo pomoz njebychu na Šnjesa wobrocžili, ale mała bēšche jich wěra. Šuton žehliwy šužoh njecha wuhašnyčž, ale šahoricž. Njech tuto šjewjenje jeho bōjškeje kražnosće w jeho bōjškej miš- osći nam f trošchtej a f pošylnjenju našcheje, husto tež tač šłabeje wěry šluži. W žiwjenju kóždeho šchescžana cžafy špytowanja pschiūdu, hdyž šwěza wěry šo tač šłabje šwěczi, šo štoro šahaš- nje. My wēmny, tač nusno šylnu wěru trebamy a cžujemy tež, šo njemōžemy šami našchu šłabu wěru pošylnicž. Šiščeže bóle trošchtuj a pošylnij našchu šłabu wěru šjewjenja bōjškeje kražnosće našeho Šnjesa w jeho bōjškej pomozny we kóžicžy na jěšoru.

3. „Tuž štany wón a wobhrosy wētram a morju; dha wschitko woczichny“. Šaž šwj. šcženit Markus powēda, džěšche Jesuž f morju: mjelcž a wonēm! — A wētr pschesta a šta šo wulka cžičhina. Šomyšlcže šebi, wodžer jeneje kóžže by wschi wulkich wichorach a šchumjenju morju prajiť: „Mjelcž a wonēm!“ — my bychmy to ša wrotnosć džerželi. Njemōž a knicžomnosć cžlo- wjeka by šo bōrny pokasala. Ale tant šo tón džiw psched woczō- maj cžłowjeka šta, šo šu wětry a morjo, kiž tola ani šlyščenja ani rošuma nimaju, Šnjesej Jesušej na šłowo pošlusčne a šo f cžicha f jeho nohomaj lēhaju. Čži, kiž bēchu se šwēdkami tuteho džiwā, šo špodžiwajo džachu: „Šajti je to muž, šo jemu wětry a morjo pošlusčne šu?“ Šemu bēšche lohko, prajicž f morju: „wonēm!“ došelž je wón wschehomōžny Bōh, štworicžel njebjēšow a šemje a šdžeržer a wodžer wschitkich wēzow. Šehodla, šaž dotho Jesuša pschi šebi mamy, kónž njewosmjemy. Drije wón naš džitwne wjedže, ale napošledē budžemy šo jemu hiščeže džakowacž, šo wón našcheho woblicža pomoz a našch Bōh je. Šódžicžka, w kotrež je Šnjēs, šo w šchumjazym morju nje- podnuri, ale naš wěšče psches wschitke žołmy do pschistawa wěčž- neho mēra dowjese. Njech pschiūdu wichory, štyški dušche, šnjertna nusa, jenož šo we wěrje f našchemu Šnjesej šo wolamy. Wón naš šlyšchi, hdyž šo tež šda, šo špi a šo je šwojej wušchi pschecžitwo našchemu wolanju šamknyť. Wajchtať Šraelski nje- špi ani njedrēma a jeho ruťa njeje pschikrōšchena, šo njemohť nam a šwojej žyrkwi pomhacž. Wschecžitwo žyrkwi cžišteho šłowa šo šwēt a šerschta tuteho šwěta se wschej mozu pošbēhujetaj. A tola je wschitke wichory pschētraka. Jesuž je jeje šylny šchit. Šač je tež f kóždym tyčž jeho. Šudžimy jenož cžiči a woczā- tajmy na Šnjesa! Šiščeže wjetšchi džiw je, šo móže našchu wu-

trobu směrovací. Tež tutón džito dołonja s tym, so wón nař wuczi wěricz, so řu wřchitke řolny nufoto řmjercze a hele, řiř řhedřa nař řpóřeracz, wot njeřo řřchewinjene a řo je wón nař mēr ř Bohom. Tuta wěra we wutrobje nař czichich, řtrořchtuňch, njeřhablařch czini. Tař řo bōřřta křařnoscz řjewi w nim, řotremuř řu wětry a morjo pořřluřchne a řiř mōře nařřu wutrobu řmērowacz. Řoho dyrbjeli řo bojecz, řřched řim dyrbjeli řo řtrōřiccz? Derje nam, řdnř je wón nařřa nadřija a řhlnoscz a ny pola njeřo pomoz řytamy we wřchitřich nufacz, řiř řu nař řapřřitjale. Potom je tež nařře řbōřne řhonjenje: „Moja duřřa je czicha ř Bohu, řotryř ni pomřa.“ (Řř. 62,2.) řamjeř.

Řo řodřoch.

„Řiesapomniřu řenje“, tař powěda něřřři řřchepuř, řiř bē řaloto po řwěczje wotoło řřchitřol, a to ř widřazřmaj woczomaj, „řodowny řwjedřen, řotryř w Baltimore řobu řwjeczcz. Běř to řbořo mēr, řo běřu nje jenej něřřřej řwōřbje poruczili, a to jenej, řotrař je řobu ta najbōle řřcheczelnitwa njeř tymi, řotreř řnaju, a ja řnaju wjele řwōřbow w řuřřch křajacz. Dyrbju wuřnacž, řo řym řo řřched njeř třořřku bojail; běřu mi tola prařili, řo řo pobořřny řřluřřa. Čřu řyle řprawny bycz; řřched řřchecřijanřřiwom mēřacz řrje pomřřchitřowny řeřpēt, tola to mi mōřno njebē, řrořumiccz tu pobořřnoscz, řotrař nabořřinje řrēnje mēřtno we wřchěř wobřřejnosczacz řitwjenja řřchewořřaja a wřchē wēřu wřchēdneřo řitwjenja ře řwōřej wēřřej mēřu řřutnje mēři. Běř řo na to řwuczil, tole pola řendřelczanow řnjeřcz; řicřacz to řo wōřebitocřow jich řuda. Řjedřitwacz řo wjazy na tym, řdnř mēřeřře to tařři řendřelřři gentleman (to je w řendřelřřej mjeno řa muřa, řotryř wē, řřto řo řřluřřa; řřeřř-li tuto řřow po řendřelřřu wuprajiccz, dyrbřřch prařiccz: „řřchentl'män“) na pucřowanjū, řdžeř mařř tola wřřo mōřne dřebe na řarocři, řibliřu a modleřřře řnibi řobu. Běř tež tomu řřchitřitřnyř, řo w něřřřich řořczenzacz řendřelřře řwōřbje, řotreř ře mnu dūrje řřchi dūrjacz řydlacu, rano a wjecřor řwōře nutřnosczje dđerřaczu. Ale, řdnř to w něřřřich řomacz něřřto tařře nadeřdžeřř, bē mi to něřřto řuře, řaj něřřto, řřtoř nje mōřacz řnjeřcz. Bē mi řřow tař, řařo mohl i tucz i pobořřni na jeneřo řař ja, řotryř je wřchēdne człowjeřře džeřczō — abo řwētnē džeřczō, řař to jich wjele praři! — jenoř tař řuř ř mařowadženjōm řřladowacz. Tuto řarocř řřytowacz ř tym wotřycz, řo řebi prařacz: tucz i njeřřu tež řēřřchi řař ty, řnadř jenoř wo lut řordřřřchi abo řu dořřla jenoř řo woczow řwjeccz i. —

Wy řo mje prařřecze, řař řebi to dřenřa tež řiřřczje tař mřřlu. Řjewēm po řrawom řaneřo řraweřo wotmōřwjenja, řotreř mohl wam to dacž. Tuto prařřenje je mje řēta dořřo nadeřřowalo a ja řym řo ř nim řabēřař, ale řořřudneje wotmōřwny njeřřřm, řdnř dyrbju řprawnje řēczecž, řiřřczje namatař. Tola mřřlu řebi, řo řym po řrawym pucřu ř njeř. Čřim bōle řo to ře řitwjenjōm a ř jehō řřutnym i prařřenjemi řeřnajeřř, czim řřmaniřřchi bywacz to řa to, řebi ře wřchēřo tu řrawu wotmōřwu řeřtajecž a wuczitacz. Ř moja řona“, — řlōcz i řuřu mandřelřřeje, řotrař řřchi nim ředř i — „řomřa mi řřchi tym a tež řaju džeřcz i.“ Řohlada řřchēř wocziniřene dūrje řo řōdlaňřeje řřřw; tam blyřczjeřře řo řařnje řodowny řřřtom; pod nim řrajřacu řebi jehō džeřcz i, řyle řodnūrjene řo řarow, řotreř buřu řim bohaczje nawobřadřane.

„Tola, řřu wam wo Baltimore dale powēdacž. To, řřtoř mām wam tu prařiccz, řřluřřa tař řřez řobu řo wotmōřwjenja na to prařřenje, řař řym řmřřlenny. Řařpomniřena řwōřba řřchija mje řubocřitwje; dyrbjacz tam tež wjecřor wōřtacž a řo, řřtoř řo řamo wot řo řořumjeřře, na nutřnoscz i wobdžeřliccz. To bē

mi řař dotal něřřto řyle řuře; tuř řo tež njeřodacz, řřiba ř wēřřym řmřřřřownyřm řřjecřowanřom, řo teřo, řřtoř bē mi tam wotřudřene. řřto to pomřa? — tař řřchi řebi prařacz — ř tajř řimi czitřkami řebi řbōřnoscz tež njeřupja! Čřehodla nimaja to na řřřwi dořcz? Tole a dřebe řebi řořmřřřłowacz, řořřaňřwřřchi a řař dřeřř řuřř řřřřnyřch.

Řřo potom řo řořczenja wřōczjejo, wuřnacž řebi: Řēřřchi řař ty dře njeřřu, řbōřowniřřchi řař ty řu pař řyle wēřczje! Řje mōřacz řrēcz, řo to w tutej řřřej řwōřbje wēřř mēr řnjeřeřře, po řotryřmž bēř řo řtajnje njeňe abo bōle ředřil, njeř byř to řřchēbywail, řdžeř byř to řřřř. Je to tařře řotajne ředřenje, tařře džitwne řřřřanje, řotreř cze wobřřajnje nadeřřuje. řda řo czi dřeřdy, řo tu njeje, je pař tu tola, a ř czařřami cze ř tařřej mořu nadeřřuje, řo řebi řady njeřēřch. řnajecze dře wřchitřu tole! řaj prařu: nadeřřomniře tole wřchitřu řnajecze! Řjeřbōřowny mi řōn, řotryř to njeřnaje.

Řařařřa dořřacz řřchepřořřenje wot tuteje řwōřbje, řo byř hody řobu řwjecczil. řanibowacz řo třořřku, řo bē řunje tuta řwōřba tař řřcheczelnitwa řřcheczitwō mi. Řřōřowacz řo, řo nje byř wjazy jeje pobořřnoscz řudřil; ř tomu buř řřchēřo ř nowa wabjenny wot řwōřeřo řotalneřo řmřřřlēja. (Řotřaczowanje.)

Řřřej a řřat.

Řēřřři řniřřter řa wobřřad je řapōřřanřej něřřřřřřřatneřo řejma řr. řunimej na napřařřowanje wotmōřwř, řo řo do wōľnořcz ja darmeřne wōřenje řřowow po řeľeřřizy řodleřřchi. řowōľnořcz bē řař do 31. řezembra 1924 řřchitřowlena; je řo na dailře řōľ řēta, řař do 30. řunija 1925 řodleřřchila. Tuř řo njeř wōřady, řotreř njeřřu řiřřczje řřřřodu, řotrař wuřka wōřna njeř řřowami naczini, wuřunale, řnyřdom wo řřowny řořřaraju, řo byřu tař wjeřbu řa nje řalutowale.

řwjařř ewangeliřřich džeľaczeryjow řa Řēřřřu je dořřř pořřup cřiniř. Je řebi řřowny řekřetariat řařřil, řotryř ma tuto řa řud a řřřej jenař wařne řibanje ewangeliřřich džeľaczeryjow po řřřej Řēřřřej řjadowacz; řyřřlo řřowneju řekřetarow a dořřřa řřowneřo řekřetariata je řpandawa řola řarřina.

řailře řnamjenjo ewangeliřřeřo řibanja a řitwjenja je to, řo řu ewangeliřřy ř Řēřřřeje a ř wuřřaja řo řjednocřili a řom řainřtein, řotryř řunje řod řřodom řartburg řeři, řupili. řřu něřřlo řod řřchēřřyřřřiwom řřřwēřřeřo ewangeliřřeřo arřřbřřřřopa řwēderblom w řřřomadřnym řoředřenju jednali, řař ma řo tuto wobřřchēřne a řřane nowe wobředřenřřřwō najlēřje řa ewangeliřřu řřřej a řitwjenje ewangeliřřich řudow wuřiccz. To řořřednje njeje řo we tutej wēřřy řiřřczje řřalo, wēřře pař je, řo řo tu nowe, wařne mēřřm řa řyle ewangeliřře řitwjenje wuřřwori. řartburg a řainřtein, wobaj řřomadře, to buřje tuř cřim řřlňiřře a řřeňřře řřředřřřchczō řa wřchē řud y ewangeliřřeřo wēřřwuřnacž! Řřchi tym je wōřebje řwjeľelaze, řo řo ewangeliřře řřřřwje řřřejē řemje řř řařřa bōle a bōle řo řřřa a řo řo tařře řunje něřřřle řřowa, řdnř to řom řwjeccz i řwřate řēto a řřchi tym wřchē řwōře mořř napina, řeřřmaziřu a ewangeliřřu řřřej řřiccziccz a wřchē řřchecřijanřře řud y řjednocřiccz ř nobomaj řamřa. řailře wobřwēdčje uje tařřeje ewangeliřře mořř buřje tež řřřř ewangeliřřich wřchēř ludow w řřocholmje. Ř jedyn dořřař řa to mjeř jich wjele buřj tež řř, bywajo řwēřny řwōřej ewangeliřřej řřřřwi a bywajo řej dořřř řwēdř ře řwōřim řřřřm řitwjenjōm!

„Čřēřřobřatřře řřařřy“ řřřřu: řřřřřy řudř i je wuřřřřřo to řořředniř dņřacz ř řomřřřřřřře řřřřwje a byřo by řich wo wjele wjazy, njebyřu-li mařřařře řařōnje wuřřřenje ř řřřřwje řořczewale. — Tuta powēřcz tuteřo cčēřřobřatřřeřo nabořřneřo řopjena wobřwēdčja powēřczje, na řotreř řmř tu řřřo řpominali.

Wschelke f bliffa a f dalofa.

— „**Towarštwó pomozh sa studowazyh Sserbow**“ je šo we „Sserbskich Nowinach“ f nowa wšchém Sserbam poručžiko, jich proſcho wo pomoz sa tutón nětkole tať nuſny ſtuff: podpjeracž ſerbskich studowazyh. Tež tu budž na tutu próſtwu poľafane. Je jara nuſne, ſo šo dopjelni wot wšchých. — Dofelž je inflazija tež ſamoženje tuteho towarštwá nimale ſnicžila, je ežim bóle nuſne, ſo Sserbjo poimhaja, a to nětkole najpriedy f wurjadnyhmi darani a potom dale f porjadnyhmi. Towarštwó proſhy wuczerjow, ſo bychu ſběrku ſarjadowali, a tam, hdžež ſerbskich wuczerjow njeje, taž woſheje w Pruskej, duchotonyh, ſo bychu tole ežinili. Dary pſchijimujá: poſladnik f. wuczer Bohlan w Budyſchinje na Jurjowej dróſy 5. — Sserbska ludowa banka. — Sserbska knihárnja w Sserbskim domje. — Tuž do ſtuffa Sserbam f ſpomozenju, Bohu f ežeſeži!

— Tež „**N a c h b a r**“ roſprawja f króťka wo Raſezach a wobhadženju Raſezanſkeho ſarſkeho měſtna. Štónčja ſtwoju roſprawu je ſežehowazyhmi ſłowami, kotrež tu podany, dofelž tež jene wukladowanje teho nětkole tať huſto trjebaneho ſłowa „**Volkſkirche**“, ludowa zyrkej, pſchinjeje. „Je to njewužitne wužitwanje teho ſłowa „**Volkſkirche**“, hdž je šo w tutym padže ſa pravo jeneje wjetſchiny woſhady žadaťo, ſo by šo dyrbjalo ſarſke měſtno pſchecžiwó placžazny zyrkwiny ſalonjam jenemu hiſheče njedopſchihotowanemu — (Nachbar piſhe: unreifen Marie) — mužej pſchewoſtaječ. Do taſkich njeſnježomyh a ſtraſchnych wobſtejnoſežow by to krajna zyrkej po tutym pucžu pſchijichla! Woſhadže běchu hubjenje radžili a nowinarštwó (die Preſſe) podwoli šo tomu, lud zyrkwje (Kirchenvolk) ſamylč.“ — Podany tutón wužud tu, dofelž ma tutón njedželniť tež we naſchich ſerbsko-němſkich woſhadach wjele ežitarjow.

Zhyly ſerbski lud žaruje ſe ſtwojimi katoliſkimi wěrybratrami ſa njeboh tachantom Jakubom Škalu. Je wumrěť ſobotu, 17. januara rano ½2 hodž. „S tachantom J. Škalu“, tať piſhe „**Katoliſki Boſol**“ w ſtwojim 4. ežikle, „je woteſchol f naſcheje ſrjedžiny nadobny knjeſ, kotryž mějeſhe w ſtawisnach Sserbowſtwa a tež naſcheho katoliſkeho zyrkwinskeho žiwjenja w poſlednich 50 lětach wulku wažnoſež.“ — „Slemjena je nětko wutroba, kotraž běſhe biľa f polnej luboſežu ſa měſchniſke powoľanje, kotraž je šo horika ſa ſbožo telko njeſmjertnyh duſchow, kotraž žadaſhe jenicžy najlěpſhe ſa ſerbski lud a kraj. Tola jeho wopomnječe njech šo njeſhubi, njech bywa pohonjenje ſa mlódshe ſplahi!“ — Tachant Jakub Škala narodži šo 18. febr. 1851 w Ahróſežizach, bě na tachantſkej ſchuli a katoliſkim ſeminarije w Budyſchinje, wopytowáſhe jaťo khowanz „ſerbskeho ſeminara“ němſki gymnaſium na Malej ſtronje w Prahy; tam w ſtowěžatej Prahy wudokonja šo ſa ežadž 10 lětneho pſchebhwana f ſwědomitemu měſchniſkej a f ſahorjenemu Sserbej, bě tež 4 lěta ſtarſchi „Sserbotwi“. Jaťo měſchniť je ſtuffowal we Raľbizach polſheſta lěta a potom hač do ſmjercže w Budyſchinje a je ſebi dobyť wulke a wyſoke ſaſtojniſtwa a wuſnamjenjenja. Je byť f redaktorom „**Katoliſkeho Boſola**“ a katoliſkeje protyki „**Krajan**“; je f naſchim ſnamjenityhmi a wulkihmi wjedniťami ſtuffowal a dželal ſwěru a pilnje ſa zhyly ſerbski lud a bu tež po ſmjercži njeſapomniteho ſararja Aſchizana-Šodžijſkeho pſched-ſyda naſcheje „**Macžyž Sserbskeje**“. S tutej žaruje zhyly ſerbski lud ſa tutym nadobnym wótcžinzom.

S Arebje. W f Božej pomozu doľonjanyh lěče 1924 narodžichu šo w naſchej woſhadže 50 džečži, a to 25 hólčžtow a 25 hólčžtow. Aſchježniſki ſlub wobnowichu 32 džečži. Wěrowanjow běchu 5. Semrěťo je 15 woſhobow; mjěſ tutym bě 7 džečži,

kotrež njeběchu hiſheče lěto ſtare; nimo teho je šo 1 džečžo moriwe narodžiko. — Do kollektow ſu nawdali 339,20 hr., wſſhe teho ſu ſa miſionſtvo mjěſ póhanami darili 141,16 hr. a ſa dom ſmiltnyh kotrow f Wěſnizy na 150 hr. — 24 krócž bu ſwjate wotfaſanje wudželowane a to 922 ſpowjednym; běchu to 379 mužſkich a 543 žónſkich. — Sa 25. januar poſtajene wólby nje-trjebachu šo pſchewjeſež, dofelž bu jenož jena wólbná liſežina ſa-podata, kotraž bě prawa. Eſu potajkim wuſwoleni: a) do woſhadneje rady (Gemeindefirchennrat) 1. kžžkar M. Žiža w Ežerńſku; 2. hl. wuczer a ſantor Šchoľta w Arjebi; 3. bur Jan Měrla w Nowej Wžy ežo. 11; Jan Rarch, reſať, w Miťowje; jaſtupjeť je ſabritant Mehling w Nowej Wžy. — b) do woſhadneho jaſtupjerſtwa: 1. jahrodniť Bohaľhwal Wicžas w Arjebi; 2. hoſežen-zať Max Viebrach w Arjebi; 3. towarſki miſchtr Emil Paľ w Arjebi; 4. ratať Měrcžin Michal w Arjebi; 5. pſchekupž Alfreď Retza w Arjebi; kžžkar Jan Eſymanť mjen. Fechler w Nowej Wžy; 7. jahrodniť Bohaľhwal Muſa w Ežerńſku; 8. murjeť Jan Jural w Ežerńſku; 9. dželaczeť M. Muſa w Arjebi; 11. konjeňzar Pawol Spindler w Arjebi; 12. wuhibar Hermann Miťcha w Arjebi; 13. wuczer Kurt Henſel w Arjebi; 14. ežěpla Ernſt Žietza w Arjebi; 15. murjeť Jan Wichor w Arjebi; 16. ſabritant Walter Mehling w Nowej Wžy; 17. dželaczeť Otto Zimmer w Nowej Wžy; 18. želeſnizar ſw. ſl. Auguſt Wojta w Nowej Wžy; 19. dželaczeť M. Šhubert w Ežerńſku; 20. dže-laczeť Guſtaw Jannaſch w Ežerńſku; 21. wojnar Robert Muſa w Miťowje; 22. jahrodniť Auguſt Šuſter w Arjebi; 23. ſabri-kant zementowyh tworow Ernſt Mechel w Miťowje; 24. twarž Max Petriľ w Miťowje. — Jaſtupjerjo ſu: 1. kžžkar Jan Bohlať w Arjebi; 2. poſtubler Jan Wichor w Ežerńſku; 3. wu-hibar ſw. ſl. Jan Jenczel w Miťowje; 4. dželaczeť M. Nowotny w Nowej Wžy.

W Newhorfu, to je we hłownyh měſeče Ejednocženych ſta-tow Polnožneje Ameriki bydli drje wjažy Židow hač hdže druhdže w žanym měſeče a kraju ſemje. Newhorf ma na 5 milijonom wobydlerjow a mjěſ tutymi 1 642 012 Židow; to je nimale tſečži džel žyleho wobydlerſtwa a džeľaty džel wšchých Židow žyleho ſwěta.

Wážna rosmoľwa. Džowka: „**Marja,** lěťka nam hiſheče něſchto pobrachuje!“ — **Marja** (hoſpoſa): „**Pobra-chuje? Šchto tež to?**“ — **Džowka:** „**Tamle na ſeženje ſerbska nabožna wottorhowanſka protyka!**“ — **Wotrocž:** „**To ma džowka prawje! Pobrachuje mi, hdž njemožu po wjecžeri pa-pjerku wottorhuncž a ežitacž!**“ — **Džowka:** „**Boľa ſužodžyž tež tať ežinja; tam jenož kóždy džen rano piſhi ſnědanju ežitaja.**“ — **Hoſpodať:** „**Marja, mataj prawje. Tuž hnydom ſebi wobſtarajmoj ſerbsku nabožnu protyku! Wſchať „**Pomhaj Bóh**“ piſka, ſo ſu w Budyſchinje hiſheče telko na pſchedaň!**“ — **Ma-erja:** „**Alle rad! Ežuju ſama, ſo „**Pſchedženal**“, hačž runje rjany, njedofaha. Do kóždeho ſerbskeho doma ſluſcha „**Pſchedženal**“ a ſerbska nabožna wottorhanſka protyka!**“

Wiſtowanje.

Anjeſej R. M. w M.: Wutrobny džať ſa dopiſ a póľkaťtu; wjeľelu šo na tym; by mi jara lubo bylo, bydli Waſch woſhad-niť porjadnje doſtawal. Tať wjele dobreho a wutrobne „**Pomhaj Bóh!**“

— **H. w H.** ſa Sept. — **M. w Bu.** ſa Sez. — **B. M. w R.** ſa Eſtr.

Samolwity redaktor: ſarať **W r g a c ž** w **Moľacžizach.**